

Tavaszi

William Blake

A tavaszhoz

Óh harmatosfürtű, ég angyala,
A reggel tiszta ablakain át
Tekints nyugati szigetünkre, mely
Kórusban zengi jöttöd, óh, Tavasz!

A hegyek beszélnek s a figyelő
Völgyek hallják; vágyó szemünk a te
Tündöklő sátrad lesi: gyere már
S tedd tájainkra szentelt lábodat.

Jöjj Kelet dombjairól, s szeleink
Hadd csókolják illatos köntösöd;
Lehelleted hív; szórd gyöngyeidet
Földünkre, melyet szerelmed emészt.

Óh, ékesítsék drága ujjaid;
Verje keblét csókod zápora; tedd
Arany koronád bús fejére, hisz
Szerény kontyát teérted tűzte fel!

(Szabó Lőrinc)